

עפ"ג 56314/08/17 - ז'וביאן נסיראת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 דצמבר 2017

עפ"ג 56314-08-17 נסיראת(אסיר) נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופטת נאוה בכור

המערער ז'וביאן נסיראת (אסיר)

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד ג'מיל ג'בארין

ב"כ המשיבה עו"ד נורית קורנהאוזר

המערער הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לא ביקשנו תשובת המשיבה לבקשת המערער לקבל תסקיר משלים של שירות המבחן ולטיעוני בא כוחו בפנינו ובהודעת הערעור.

ב"כ המערער טען בפתח הדיון בערעור כי המערער נדקר 5 דקירות במהלך מאסרו ורק לאחר קבלת טיפול רפואי חייו ניצלו. כמו כן טען ב"כ המערער כי מן הראוי לקבל תסקיר משלים של שירות המבחן לאור התסקירים החיוביים שהיו בפני בית משפט קמא, ואשר למרות היותם חיוביים לא קיבל בית המשפט קמא את המלצת שירות המבחן כפי שהיא מופיעה בסיפא לתסקיר המשלים.

איננו מקלים ראש בפציעתו של המערער במהלך מאסרו, וחזקה על גורמי שב"ס שישמרו מפני פגיעתו בשנית. כך גם

אנו, כמו בית משפט קמא, איננו מקלים באמור בתסקירי שירות המבחן, אשר אין להגדיר אותם על פי תוכנם כתסקירים חיוביים, ואף דעתנו היא שלא ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן, למרות היותו גורם מקצועי שיש בו כדי להיות אחד השיקולים בהטלת העונש, לאור האמור בתוכן התסקירים בכל הקשור לרצונו של המערער להשתלב בהליך שיקומי, ולאור נסיבות ביצוע העבירה נושא גזר הדין ועברו הפלילי.

המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 8548-01-15, בהחזקת 13.5266 גר' קוקאין מחולק ל - 5 מנות ועטוף בנייר טואלט שנתפס בחזקתו כאשר צוות תצפית הבחין בו מגיח בריצה מהבניין אליו צפו ונכנס לרכב שבו נתפס.

המערער נידון ל - 13 חודשי מאסר בפועל, ל - 10 חודשי מאסר על תנאי, בתנאים שנקבעו בגזר הדין של בית המשפט קמא, ונפסל מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים על תנאי, בתנאים המפורטים בגזר הדין של בית המשפט קמא.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל, והטענה העיקרית בפי ב"כ המערער בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו, כי שגה בית משפט שלא אימץ את המלצת שירות המבחן שלא להטיל על המערער מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

לטענת ב"כ המערער, אמנם בית המשפט קמא הטיל את עונש המאסר בתוך מתחם הענישה שקבע, אך הוא התעלם מהנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה בכל הקשור לקביעת מקומו של המערער בתוך המתחם.

לטענתו, בית משפט קמא לא נתן משקל ראוי להודאת המערער, לנסיבות חייו ולסיכויי שיקומו כפי שמתוארים בתסקירי שירות המבחן שהוצגו בפניו ובפנינו. כך גם טוען ב"כ המערער שבימ"ש קמא לא התחשב בעובדה שמאז שנפתח התיק נשוא הערעור, לא הסתבך המערער בפלילים, אך הדבר אינו מדויק שכן המערער הפר את מעצר הבית שבו היה נתון בקשר לעבירה נושא מאסרו.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי הוא קבע, ובצדק, שהמערער פגע בצורה משמעותית בערכים המוגנים של הצורך להגן על הציבור מפני הפגיעה הישירה והעקיפה שנגרמת כתוצאה מהשימוש בסמים, וכן הוא קבע כי כמות הסם שבה החזיק המערער, והדרך שבה החזיק בה, וכן חלקו המלא של המערער בביצועה, מצדיקים את מתחם הענישה בין 10 חודשים ל - 36 חודשי מאסר שנקבע על ידו בהתאם לפסיקה שהוצגה בפניו.

בית משפט קמא דן בשאלה אם לאור האמור בתסקירי שירות המבחן שהוצגו בפניו מן הראוי לסטות לקולא ממתחם הענישה ההולם מנימוקי שיקום, אך ענה על שאלה זו בשלילה חרף האמור בהמלצות שירות המבחן.

עיון בתסקירי שירות המבחן שהוגשו לבית המשפט קמא מעלה כי לטענת המערער, הסמים שנתפסו היו לשימושו העצמי לאחר שחזר להשתמש בסמים עם שחרורו ממאסר קודם של 9 שנים, שכן הוא התקשה להתמודד עם הבעייתיות במצבו.

אמנם, בדיקות השתן שמסר המערער לשירות המבחן נמצאו נקיות מסמים, אך שירות המבחן התרשם, שבניגוד לדברי המערער, הוא לא ניתן לחלוטין את קשריו השוליים, משתמש בסמים לעתים, ואינו מזהה סיכונים במצבו. מאחר והמערער שלל נזקקות טיפולית, ולאור העדר כוחות ומוטיבציה לתהליך טיפולי, נמנע שירות המבחן בתסקירו הראשון מהמלצה טיפולית למערער.

גם באמור בתסקיר המשלים של שירות המבחן אין כדי נימוק כדי להקל עם המערער מעבר למה שהקל בית המשפט קמא, מסיכויי שיקום, שכן גם בתסקיר זה העריך שירות המבחן כי המוטיבציה של המערער לטיפול היא חיצונית ונובעת מההליכים המשפטיים, אך מאחר והמערער זקוק לעזרה וסיוע כדי לשמור על נקיונו מסמים, המליץ על הטלת צו פיקוח ושילובו בקבוצה טיפולית, בה לא שולב מאחר ונדון לעונש מאסר.

עיון בגזר הדין של בית המשפט קמא מעלה כי בקביעת מיקומו של המערער בתוך מתחם הענישה המוצדק, הוא התחשב לקולא בנסיבותיו האישיות של המערער, בהודאתו, ובכך שמאז ביצוע העבירה לא הורשע המערער בביצוע עבירות נוספות למעט הפרת מעצר בית.

עם זאת, התחשב בית המשפט לחומרה, ובצדק, לעברו הפלילי של המערער, לתקופות המאסר שריצה בעבר, ולחומרת התנהגותו במעשה נושא מאסרו.

לאור כל האמור לעיל, אין בנימוקי הערעור ואין במידע באשר לפציעתו של המערער במהלך מאסרו, כדי להצדיק התערבות של ערכאה שיפוטית בגזר הדין של בית המשפט קמא.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור.

**ניתן והודע היום ו' טבת
תשע"ח, 24/12/2017
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.**

נאוה בכור, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**